

מפועלת למנהלת – שינוי עבודת רכזת באמצעות אימון עמיתים

מזה שנים רבות אני רכזת ההיסטוריה בבית ספרי. מאז ומתמיד דאגתי לבצע את רוב העבודה, אם בהכנת דפי עבודה לכיתות השונות, חוברות לימוד אותן הכנתי במהלך החופשות עקב מחסור בספרי לימוד והן בחינות אותן ערכתי לרב הכיתות ואף דאגתי להדפיסן.

תמיד הרגשתי שאני עושה את רב העבודה. לעיתים התרעמתי על כך בפני עצמי או בן זוגי, אך במקום לשנות את המצב הקיים העדפתי משום מה להמשיך באותה המתכונת, הן למען מצפוני ושלוות נפשי כי רציתי שהכול יתנהל על הצד הטוב ביותר וברמה מיטבית. סמכתי רק על עצמי עקב הניסיון שצברתי במשך השנים הרבות שאני מלמדת, ורציתי להימנע מעימותים העלולים להתעורר עם המורות האחרות.

אך הפעם בעזרתה של המאמנת- העמיתה שלי החלטתי שחייב לבוא שינוי – שעליי ללמוד להאציל סמכויות, לדעת לסמוך על אחרים ולהביא את הצוות לעבודה שיתופית ואחראית. אני תיארתי בפני המאמנת בהרחבה את הנעשה, אם כשלוך או הצלחה, התלבטויות שלי לגבי המשך דרכי. המאמנת לא נתנה פתרונות ולא שפטה או בקרה, היא שאלה שאלות ותרמה לעיתים גם רעיונות משלה אשר פרשו בפני מגוון אפשרויות על מנת להתקדם לעבר מטרתי.

בישיבתי הראשונה עם הצוות נעזרתי ב "חשבון בנק הרגשות" (מונח של סטיבן קובי), הבהרתי היטב את ציפיותיי לכל אחת מהמורות בצוות ואף הדגשתי במיוחד עד כמה חשוב לעמוד בהתחייבות עד לשבוע הבא על מנת שנוכל להתקדם בעבודתנו, הבעתי את אמוני המלא ביכולתן של המורות וגם דאגתי לציין שאני מודעת לעומס עבודתן בביה"ס ובבית, אך חזרתי שנית על דרישתי מהן. המורות תחילה הופתעו מעט, אך שיתפו פעולה יפה ובהחלט הבטיחו לעמוד במטלה.

הרגשתי בסוף הישיבה הייתה טובה מאד. הסברתי למורות שתלותן בעבודתי יוצרת בהן חולשה העוצרת את התפתחות שיקול הדעת העצמאי שלהן וע"י כך נחלשת עבודת הצוות.

במהלך האימון למדתי רבות על עצמי ועל עבודתי כרכזת מקצוע. בסוף התהליך, הבינותי שצורת עבודתי בעבר הזיקה לי באופן אישי כאשר העמסתי על עצמי עבודה אינסופית ולא התפנית ל "חשוב" אלא ל "דחוף", בנוסף לכך היא החלישה את המערכת כולה והפכה אותה לתלותית, מקובעת וחסרת יצירתיות בכך שלא נתתי אפשרות ביטוי למורות האחרות.

התהליך שעברתי גרם לי לשנות את גישתי לתפקיד ולמורות, הפכתי מפועלת למנהלת. בצורה הדרגתית למדתי להטיל מטלות, לסמוך על אחרים, להבין שיש עוד רבים וטובים כמוני, לדעת " לשחרר את החבל", לקבל אפשרויות שונות משלי, להיפתח לרעיונות חדשים, אך יחד עם זאת להיות כל הזמן "עם היד על הדופק", לבדוק ולקחת אחריות על הנעשה.

